

Biel, advocaat aldaar, Rue des Glacis 18a, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: H. Étienne) betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie, waarbij verzoekster inzage in het volledige persoonsdossier van Gerhard Strack is geweigerd, heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, R. Joliet en F. A. Schockweiler, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon, griffier: B. Pastor, administrateur, op 7 oktober 1987 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst de Commissie in alle kosten.*

**Beroep, op 18 september 1987 ingesteld door Sandoz
Prodotti Farmaceutici SpA tegen Commissie van de
Europese Gemeenschappen**
(Zaak 277/87)
(87/C 290/08)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 september 1987 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA, gevestigd te Milaan, Italië, vertegenwoordigd door G. Bernini, advocaat te Bologna, en E. Arendt, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde, Avenue Marie-Thérèse 4.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. Primair, wegens onwettigheid, onjuistheid en gebrek aan motivering nietig en/of buiten toepassing te verklaren de beschikking van de Commissie van 13 juli 1987 in de procedure krachtens artikel 85 EEG-Verdrag (IV/31741 — Sandoz).
2. Overeenkomstig bovengevorderde nietigverklaring, te verklaren dat verzoekster de haar door de Commissie opgelegde geldboete van 800 000 Ecu niet verschuldigd is.
3. Subsidiair, zo het Hof bovengenoemde beschikking van de Commissie mocht bevestigen, de aan Sandoz opgelegde geldboete aan de hand van bovengenoemde criteria naar billijkheid te verlagen, rekening houdend met de omstandigheid dat het gedrag van verzoekster uitsluitend terug te voeren is op aan reeds uiteengezette bijzondere redenen te wijten onachtzaamheid; dat zij de mededinging niet heeft beperkt en geen nadeel heeft toegebracht aan de intracommunautaire handel; dat zij zich vanaf het begin heeft gericht naar de voorschriften en aanbevelingen van de Commissie en zij gedurende de gehele procedure blijf heeft gegeven van de grootst mogelijke bereidheid tot medewerking; dat de opgelegde geldboete onevenredig moet worden geacht, mede gelet op de invloed op de

markt van de produkten met betrekking tot welke de inbreuk wordt betwist.

4. In ieder geval, verweerster te veroordelen in alle kosten en vergoedingen.

Middelen en voornaamste argumenten:

- Gebrek aan motivering: de Commissie volgt een cirkelredenering. Uit het enkele feit dat de factuur het opschrift „export verboden” draagt, leidt zij af dat er sprake is van een overeenkomst. Uit het vermeende bestaan van een overeenkomst, waarvan bovenbedoelde vermelding een van de clausules zou zijn, leidt de Commissie vervolgens af dat artikel 85 EEG-Verdrag is geschonden. De factuur is echter slechts een boekhoudkundig document, dat in geen geval kan worden bestempeld als de uitdrukking van een contractuele bedoeling en van een overeenkomst tussen partijen. Het gaat in casu over een vexatoire clause, waarvan de werking uitdrukkelijk afhankelijk is gesteld van dubbele goedkeuring door de betrokkene (artikel 1341 Burgerlijk Wetboek). De Commissie heeft zelf erkend, dat er geen algemene schriftelijke overeenkomst tussen Sandoz en haar cliënten bestaat. Voorts heeft de Commissie generlei bewijs kunnen leveren van een beweerde mondelinge overeenkomst, noch van een wilsovereenstemming die tot een onderling afgestemde feitelijke gedraging zou hebben geleid. Nu het bewijs van een overeenkomst niet is geleverd, dient de Commissie absoluut aan te tonen dat de clause, afzonderlijk beschouwd, beperkende gevolgen heeft gehad. Evenwel heeft de Commissie generlei bewijs geleverd, dat de vermelding op de facturen „export verboden” belangrijke gevolgen heeft gehad.
- De opgelegde geldboete is kennelijk onevenredig aan de objectieve aard en de subjectieve elementen van de daadwerkelijke gedraging.

**Beroep, op 24 september 1987 ingesteld door O. Schäflein
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**
(Zaak 284/87)
(87/C 290/09)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 september 1987 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door O. Schäflein, wonende te 6900 Massagno (Lugano), Zwitserland, vertegenwoordigd door B. Potthast, H.-J. Rüber en A. Potthast, advocaten te Keulen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, Avenue Marie-Thérèse 4.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. verweersters salarisafrekening voor verzoeker voor februari en maart 1987 onrechtmatig en nietig te verklaren, voor zover daarin op het te betalen pensioen een andere dan de aanpassingscoëfficiënt voor Zwitserland werd toegepast;
2. vast te stellen, dat verzoeker vanaf februari 1987 recht heeft op een pensioen waarop de aanpassingscoëfficiënt voor Zwitserland is toegepast;
3. verweerster te veroordelen, verzoekers salarisafrekeningen vanaf februari 1987 overeenkomstig de rechtsopvatting van het Hof opnieuw vast te stellen en verzoekers het verschil tussen de betrokken bedragen te betalen;
4. verweerster te veroordelen, verzoeker voor januari 1987 3 054,87 Zw. fr. te betalen;
5. verweerster te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten:

Verzoeker heeft recht op toepassing van de aanpassingscoëfficiënt voor Zwitserland, daar hij in dat land het centrum van zijn belangen en dus zijn daadwerkelijke voornaamste woonplaats heeft. Hij is enkel op grond van het Zwitserse vreemdelingenrecht gehouden, niet meer dan 180 dagen per jaar van zijn woning in Zwitserland gebruik te maken. Hij heeft dan ook formeel een voornaamste woonplaats in Duitsland, in het huis van zijn broer, maar hij verblijft daar alleen voor min of meer langere bezoeken. Op grond van de functie van de aanpassingscoëfficiënt kan artikel 3, lid 3, van Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 1679/85 van de Raad (1) niet aldus worden uitgelegd, dat het begrip aan te tonen woonplaats dat van de meldingsvoorschriften zou zijn.

(1) PB nr. L 162 van 21. 6. 1985, blz. 1.

Beroep, op 28 september 1987 ingesteld door M. Giubilini tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 289/87)

(87/C 290/10)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 september 1987 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door M. Giubilini, wonende te Besozzo (VA), Italië, vertegenwoordigd door A. Ulgheri, advocaat te Milaan, en R. Michel, advocaat te Luxemburg, domicilie kiezende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde, Côte d'Eich 7.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. in strijd te verklaren met de artikelen 1 en 9 van de Italiaanse wet nr. 230 van 18 april 1982, de wettelijke voorschriften van de overige landen van de Gemeenschap en, inzonderheid, artikel 3, lid 1, en de artikelen 51 en 52 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen (Titel III, Hulpfunctionarissen), alsmede met iedere andere toepasselijke bepaling, de door het tot aanstelling bevoegde gezag aangewende criteria op grond waarvan verzoeker op 2 maart 1987 is ontslagen uit de functie van hulpfunctionaris waarin hij was aangesteld op 3 maart 1986, gedurende welke periode hij voortdurend de voor onbepaalde tijd aangestelde, tijdelijke functionaris heeft vervangen die om gezondheidsredenen (keelkanker) niet meer geschikt was voor de ploegendienst, waarvan die functionaris vanaf 29 augustus 1983 is vrijgesteld, waarop hij gedurende zeven maanden werd vervangen door collega's van de ploegendienst met 1 000 uur overwerk, gedurende 12 maanden door de heer A. B. op basis van twee aanstellingen als hulpfunctionaris voor bepaalde tijd (21 maart 1984 tot 20 maart 1985) en voor nog eens twaalf maanden door de heer R. C. op basis van twee andere aanstellingen als hulpfunctionaris voor bepaalde tijd (13 maart 1985 tot 13 maart 1986).
2. het op 5 augustus 1987 meegedeelde besluit van de Commissie van 28 juli 1987 onwettig te verklaren, met nietigverklaring van de arbeidsovereenkomsten tussen partijen, rekening houdend met het verloop van de betrekkingen.
3. dienovereenkomstig te verklaren dat verzoeker recht heeft op:
 - de hoedanigheid en de bezoldiging van tijdelijk ambtenaar met ingang van 3 maart 1986 dan wel de door het Hof te bepalen datum;
 - voortzetting van de arbeidsbetrekking;
 - vergoeding van de schade in de vorm van betaling van de bezoldigingen en interesten over het tijdvak gelegen tussen 2 maart 1987 en de datum van inwerkingtreding van de te treffen maatregel, te berekenen door de administratie van de Gemeenschappen.

Middelen en voornaamste argumenten:

- Verzoeker vordert niet de herziening van de aanstellingen voor bepaalde tijd van 27 februari en 26 september 1986, maar vordert absolute nietigverklaring van die aanstellingen, met het verzoek aan het Hof om de gegrondheid te onderzoeken van het besluit van 28 juli 1987, rekening houdend met zijn opmerkingen omtrent de formele betrekkingen tussen partijen, de hem krachtens die betrekkingen opgedragen taken en met inachtneming van de geldende communautaire en nationale wettelijke voorschriften.